

Диференціація каузальних прийменників із семантичним відтінком підстави (підгрунтя)

Н. В. Кисла

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка, Полтава, Україна
Corresponding author. E-mail: kislaya_nataliya@ukr.net
orcid.org/0000-0001-5137-6647

Paper received 08.11.19; Accepted for publication 22.11.19.

<https://doi.org/10.31174/SEND-Ph2019-212VII63-06>

Анотація. У статті проаналізовано вторинні каузальні прийменники з відтінком підстави (підгрунтя). Зокрема, з'ясовано їх лексичний склад, визначено особливості функціонування кожної прийменникової одиниці. Установлено синтагматичні і парадигматичні зв'язки між ними.

Ключові слова: прийменник, вторинний прийменник, каузальний прийменник, причина, підстава.

Вступ. Проблема диференціації адвербіальних семантико-синтаксичних відношень прийменників не знайшла достатнього висвітлення в сучасному мовознавстві. Попри чимало кількості наукових праць, присвячених її трактуванню, залишається відкритим питання диференціації семантики логічних прийменників, зокрема каузальних. І. Вихованець у ґрунтовному дослідженні прийменникової системи української мови зазначає, що «логічні прийменники виражають притаманні тільки їм різновиди логічного зв'язку між явищами – відношення причини, мети, умови, відповідності, невідповідності, допустові відношення тощо» [4, с. 222]. Подібною думки дотримується й К. Городенська, наголошуючи, що «прийменниково-відмінкові форми в межах логічної семантики співвідносяться з відповідними підрядними частинами складнопідрядних речень» [5, с. 295].

Короткий огляд публікацій за темою.

І. Вихованець наголошує, що значення причини виражають прийменниково-відмінкові форми *через* + *Subst*₄, *від* (*од*) + *Subst*₂, *з* + *Subst*₂, *за* + *Subst*₄, *за* + *Subst*₅, *внаслідок* (*унаслідок*) + *Subst*₂, *у результаті* + *Subst*₂, *завдяки* + *Subst*₃, *у зв'язку з* + *Subst*₅, *з приводу* + *Subst*₂, *з нагоди* + *Subst*₂, *на підставі* + *Subst*₂, *з огляду на* + *Subst*₄, *зважаючи на* + *Subst*₄ [4, с. 222; 5, с. 340]. У «Словникові українських прийменників» зафіксовано понад 130 каузальних прийменників та прийменникових еквівалентів [7].

Систематизації причинових відношень присвячено чимало мовознавчих розвідок, проте досі немає однастайності щодо їхнього ідентифікування, а отже, і класифікування. З-поміж основних семантичних відтінків причиновості вирізняють такі: підстава, підтвердження, доказ, передумова, пряме або переносне свідчення, привід, зачіпка, стимул. Вичленувані типи каузальності об'єднуються в структури, що виражають відношення власне-причини та невласне-причини [11, с. 577].

А. Колодяжний розглядає причинові відношення, які вказують на 1) зовнішню причину, 2) внутрішню причину, 3) перешкоду реалізації якоїсь дії, 4) мотив, відповідність дії [8, с. 120-121]. М. Фенко та З. Мацюк виділяють грамеми власне причини й такі відтінкові семантичні нашарування граем з каузальною семантикою: а) грамеми, що виражають найзагальніші відношення причини й формуються за допомогою прийменника *через*; б) грамеми, утворені за допомогою

прийменників *від*, *за*, *з*, що допомагають у реалізації додаткового значеннєвого відтінку – вказують на походження, джерело дії, стану чи процесу; в) грамеми, що реалізують семантику підстави з відтінком відплати (передає прийменник *за*); г) грамеми з каузально-наслідковим семантичним відтінком формує прийменник *завдяки*, вказуючи на таку причину, яка найбільшою мірою сприяє позитивному наслідкові; г) грамеми зі значенням результативної каузальності, отримані завдяки прийменникам *внаслідок*, *у результаті*, *під*; д) грамеми, що виражають обов'язкову мотивацію дії чи стану, утворені за допомогою прийменників *у силу*, *з приводу*, *з нагоди*, *зважаючи на*, *з огляду на* [13, с. 256–263]. В.Хоровець вважає, що каузальні прийменники можуть виражати: 1) власне причину; 2) причину-джерело; 3) причину-привід; 4) причину-спонукання; 5) причину-підставу [14, с. 111-114]. І. Вихованець у системі каузальних прийменників виокремлює доміную (прийменник із найзагальнішим причинним значенням) та ті, що передають додаткові семантичні відтінки, а саме: 1) походження явища, 2) відплати, 3) перешкоди, 4) причини, що сприяє здійсненню позитивного, негативного або нейтрального наслідку, 5) результативної причини, 6) підкреслення взаємопов'язаності явищ, 7) імперативної, обов'язкової причини, 8) приводу, мотиву, 9) урахування, обґрунтування [4, с. 223-224]. О. Межов уточнює цю класифікацію, виділяючи власне-причину, причину-походження, причину-відплату або підставу, причину-перешкоду, причину-сприяння, результативну причину, причину-взаємозв'язок, причину-привід (мотив), причину-урахування (обґрунтування), причину-опертя (на щось), причину-ґрунтування (на чомусь) [9, с. 115-126]. О. Гандзюк зазначає, що засоби вираження причинових відношень формуються в синтаксичні ряди співвідносних (часто взаємозв'язаних) форм навколо семи семантичних різновидів: 1) причина-джерело: *від* +*р.в.* (*од* + *р.в.*); 2) причина-мотив: *з нагоди* +*р.в.*; 3) причина, що сприяє розвитку дії: *під* +*ор.в.* 4) причина, що не сприяє розвитку дії або викликає дію чи стан негативного плану: *через* +*зн.в.*, *за*+*ор.в.*; 5) причина-результат, причина-наслідок: *внаслідок* +*р.в.*; 6) обов'язкова й немінуча причина: *з огляду на* + *зн.в.*; 7) підстава: *на ґрунті*+*р.в.* [6, с. 236-240]. О. Воробець, досліджуючи прийменниково-субстантивний комплекс як носій каузальної семанти-

ки, вичленовує 8 видів причин: 1) причина-генезис явища; 2) причина-перешкода; 3) причина-покарання; 4) причина-результат; 5) причина-мотив; 6) причина-обґрунтування; 7) причина-похвала; 8) причина-імперативність [10, с. 287-289]. Г. Балабан виокремлює негативну причину, причину-перешкоду, результативну причину, імперативну причину, причину-винагороду та причину-обґрунтування [1, с. 94].

Великий фактичний матеріал, який є в нашому розпорядженні, дає підстави диференціювати каузальні прийменники на такі типи: власне причина, причина-підстава (підгрунття), причина-походження явища, причина-відплата (винагорода), причина-претензія, причина-перешкода (негативна причина), результати-вна причина, імперативна причина, причина-сприяння реалізації явища, причина-взаємозв'язок явищ, причина-привід (мотив), причина-врахування (обґрунтування), причина-розрахунок (очікування), причина-намір.

Мета. Метою пропонованої статті є диференціація каузальних семантико-синтаксичних відношень вторинних прийменників сучасної української мови з відтінком підстави (підгрунття). Поставлена мета передбачає реалізацію таких завдань: 1) виокремлення з корпусу каузальних прийменників лексичних одиниць із семантичним відтінком підстави (підгрунття), 2) з'ясування особливостей функціонування таких прийменників у сучасній українській мові, 3) установлення синтагматичних і парадигматичних зв'язків між ними.

Матеріали і методи. Матеріал для дослідження дібрано з художніх творів українських письменників та Корпусу текстів української мови шляхом суцільної вибірки. Під час роботи використано описовий метод із застосуванням відповідних прийомів класифікації і систематизації, що дозволило провести аналіз лексико-семантичного складу каузальних прийменників з відтінком підстави (підгрунття). Застосовано також зіставний метод для з'ясування семантичних особливостей прийменників аналізованої групи.

Результати і їх обговорення. У теоретичних курсах, підручниках, посібниках з української мови прийменники розглядають у поєднанні з відмінками, причому аналізують значення конструкцій переважно з первинними прийменниками, що абсолютно не сприяє з'ясуванню складу прийменників, які виражають значення причини з відтінком підстави (підгрунття), оскільки більшість із них має похідний характер. Лише в підручнику «Грамматика української мови. Морфологія» О. К. Безпояско, К. Г. Городенської та В. М. Русанівського поряд з групою логічних прийменників відповідності, а не причини, подано один похідний прийменник зі значенням підстави – *на підставі* + *Subst₂* [3, с. 298]. І. Р. Вихованець також вважає, що прийменник-новотвір *на підставі* + *Subst₂* тісніше пов'язаний із прийменниками відповідності, передусім з такими, як *відповідно до* + *Subst₂*, *згідно з* + *Subst₂* і под., ніж із причиновими, що, справді, дає змогу кваліфікувати його як прийменник відповідності-підстави [4, с. 100]. Значення підстави репрезентують й інші форми місцевого відмінка з прийменником *на*, зокрема *на основі* + *Subst₂*, *на базі* + *Subst₂*, але

лінгвісти розглядають їх з-поміж вторинних прийменників.

Г. Балабан слушно наголошує, що останнім часом, крім цих трьох препозиціонізованих форм місцевого відмінка, уживаних зі значенням підстави, активніше почали функціонувати нові форми, утворені за моделлю *Prep [на + Subst₆] + Subst₂*, а саме: *на засадах* (*zasadi*) + *Subst₂*, *на ґрунті* + *Subst₂*, *на підґрунті* + *Subst₂*, *на теренах* (*tereni*) + *Subst₂*, *на млі* + *Subst₂*, *на фундаментах* + *Subst₂* й под., унаслідок чого постає низка похідних прийменників зі значенням підстави [2, с. 8–14].

Порівнявши за «Словником української мови» семантику іменників-мотиватів *база*, *ґрунт*, *засада*, *основа*, *підґрунття*, *підстава*, *терена*, *тло*, *фундамент*, можна зробити висновок, що їх усі поєднує значення 'те головне, на чому базується, ґрунтується, що-небудь, основа чогось' [12, т. 1, с. 87; т. 2, с. 181; т. 3, с. 300; т. 5, с. 775; т. 6, с. 420, 505; т. 10, с. 85, 155, 651]. Тому й похідні прийменники, утворені на базі цих субстантивів, становлять синонімічний ряд репрезентантів релятивного відношення підстави, адже всі вони є синонімічними до похідного прийменника *на підставі* + *Subst₂*, виокремлення якого вже тривалий час не викликає суперечливих думок серед мовознавців [4, с. 130; 7, с. 190].

Найближче за значенням до прийменника *на підставі* + *Subst₂* стоять прийменники *на основі* + *Subst₂* і *на базі* + *Subst₂*. Вони сполучаються з дієсловами, які експлікують семантику руху, просторового переміщення (*рухатися*, *вертатися*, *переїжджати*), ухвалення, констатації (*констатувати*, *підтверджувати*, *ухвалювати*), письмової фіксації (*вписати*, *занотувати*, *зафіксувати*), фазовості (*починатися*, *закінчуватися*, *припинятися*) та з абстрактними іменниками – назвами понять, що стосуються різних сфер діяльності людини (*угода*, *величина*, *спостереження*): ... з 7 листопада 1918 року на Буковину знову **вернулося** Румунське королівство **на підставі** мирних угод (М. Матіос); **Всі необхідні величини** подарує наша Галактика, **аби вписатися** у Всесвіт так само, як він, Всесвіт, щойно **вписав** її в себе **на підставі** власних **величин** (М. Руденко); **Облвиконком винесе своє рішення на підставі** ухвал Народи... (Віктор Петров); **На підставі** двадцятичотирирічного **спостереження констатуємо**: ошуканство - це державна форма (Василь Барка); ... ми подивимось і **на основі** того **документу приймем** відповідне рішення... (Є. Пашковський); **На основі** цього **експерименту можна написати** купу соціологічних досліджень (Ірен Роздобудько); **Вочевидь, на базі алкоголізму у неї почалася** манія величі (В. Тарнавський).

Прийменник *на засадах* (*zasadi*) + *Subst₂* ще не кодифікований. Як зазначає Г. Балабан, «основним аргументом, що уможливило кваліфікацію форми *на засадах* як похідного прийменника, є її ізофункціоналізм формі *на основі* та широке вживання в книжних стилях сучасної української мови. Проте коли йдеться про принципи, певні визначальні умови, вихідні положення, яких дотримуватимуться, зокрема, під час проведення перемовин, укладання угод тощо, то використовують прийменник *на засадах* (*на засадах гендерної рівності, справедливості, демократії* та

ін.)» [2, с. 8–14]. Основним носієм валентності у сполуках з досліджуваним прийменником є переважно дієслова, що позначають ділові стосунки між людьми (*розумітися, погоджуватися, укладати*), правобічну позицію займають іменники – назви документів та їхніх реквізитів (*закон, унія, стаття*), абстрактних понять, пов'язаних із суспільною діяльністю (*рівність, справедливість, демократія*): ... **я радив порозумітися з козаками на засадах Гадяцької унії...** (Р. Іванчук).

Прийменники *на ґрунті* + *Subst₂*, *на підґрунті* + *Subst₂* є синонімічними. Різниця між ними полягає в тому, що останній уживається в ролі прийменника okazіonalно. Ці прийменники виражають каузальні відношення в поєднанні з дієсловами виникнення, уможливлення (*виникати, ставати можливим, уможлилювати*) та широким колом абстрактних субстантивів (*суперечка, досягнення, непорозуміння*): *Проблеми в неї виникли на ґрунті теологічних суперечок* (М. Соколян); ... сучасні процеси інтеграції громадянських суспільств в межах Євросоюзу **стали можливими на підґрунті досягнення** народами достатнього рівня республіканських суверенітетів... (А. Карась); ... зазвичай конфлікти **виникають на підґрунті непорозуміння**... (<http://ugv.com.ua/ru/page/ukrgazvidobuvanna-nalagodzie-komunikaciu-z-gromadskimi-aktivistami-z-pitan-ekologicnoi-dialnosti>).

Так само okazіonalно використовуються прийменники *на підмурку* + *Subst₂*, *на теренах* (*терені*) + *Subst₂*, *на тлі* + *Subst₂*, *на фоні* + *Subst₂*, *на фундаменті* + *Subst₂*. Каузальні відношення вони виражають спорадично в поєднанні з дієсловами статичної або динамічної контактної дії (*взяти, хапати, тримати*), творення, різних видів діяльності (*робити, рости, творити*), сприйняття, вираження (*сприймати, відчувати, виражати*), позбавлення, передачі (*втрачати, позбавляти, давати*) та іменниками – назвами дій, процесів, пов'язаних із суспільним життям людини (*діяльність, влада*), документів (*облігація, заява, стаття*), властивостей та рис характеру (*зрадливість, спорідненість, невразливість*): **На підмурку духовної та релігійної діяльності** вища церковна ієрархія **взяла в свої руки по суті всі віжки церковної влади, вибудувавши грандіозну структуру законів, судових та фінансових установ (С. Моїсеєнко); **І коли то робиться на фундаменті шведських облігацій, то се видима погибель краю, бо створюються границі сусіднім військам (Г. Хоткевич); **А виростло воно [неподобство] на підмурку безконтрольної й безмежної влади першої особи** (<http://novagazeta.info/vlabunsky.html>); **На фоні моєї зрадливості** гостріше **відчуватиме твою сталість** (Р. Самбук); ... ходи Некрополя **втрачали всяку вагіть на тлі цього універсального і тотипотентного коду** (Т. Прохасько); **На тлі його зрідненості з містом, як із жінкою ... ця чисто органічна відпорність до чужого щоразу давала йому на завданні почуття власної – не просто правности, а майже містичної невразливості** (О. Забужко).****

Регулярнішим для досліджуваних прийменників є вираження просторових та порівняльних відношень.

Просторові відношення вони виражають, сполучаючись з дієсловами творення (*будувати, зводити, творити*), руху, просторового переміщення (*рухатися, переміщатися, іти*), місцеперебування, місцеположення (*знаходитися, розташовуватися, перебувати*), здійснення (*відбуватися, здійснюватися, статися*), використання (*використовувати, застосовувати, вживати*), виникнення, появи (*з'явитися, виникнути, постати*), виокремлення якоїсь окремої ознаки (*виділятися, вирізьблюватися, виокремлювати*), зорового, слухового сприйняття (*побачити, почути, спостерігати*) у ролі головного компонента та залежними від нього субстантивами – назвами будівель так їх частин (*мечеть, вікно, стіна*), обмеженого простору, населеного певним народом (*держава, село, Гицлі*), водного, повітряного простору (*море, океан, небо*): ... **увесь собор зведено на фундаменті маєрської мечеті...** (Ю. Дольд-Михайлик); **Усе це відбувалося на фоні невеликого вікна...** (Ю. Винничук); ... **головні війни точаться вже на терені людської свідомості** (О. Забужко); **Тільки-но ми, тримаючись за руки, з'явилися на теренах Гицлів, як геть усі очі були спрямовані на нас** (Любка Дереш); **У вас є дозвіл використовувати цей транспорт на теренах нашої держави?** (Н. Доляк); ... **це судно дуже невразно вирізьблювалось на фоні моря і неба** (М. Трублаїні); **Віталік виразно побачив на фоні блакитного неба червоні вишні з діамантовими росинками** (Л. Копань).

Що ж стосується порівняльних відношень, то вони експлікуються досліджуваними прийменниками у разі поєднання з дієсловами сприйняття (*видаватися, здаватися, сприймати*): **На фоні чужих страждань власні видаватимуться не такими страшними й безнадійними** (Олесь Вахній); **Навіть його білі зуби видавалися жовтуватими на тлі неприродно білого обличчя** (В. Шкляр). Функцію правобічного поширювача при аналізованих вербативах можуть виконувати всі іменники, які підлягають порівнянню.

Висновки. Групу прийменників причини з відтінком підстави (підґрунтя) сформували лексичні одиниці, утворені за моделлю *Prep [на + Subst₆] + Subst₂: на підставі + Subst₂, на основі + Subst₂, на базі + Subst₂, на засадах (zасаді) + Subst₂, на ґрунті + Subst₂, на підґрунті + Subst₂, на теренах (терені) + Subst₂, на тлі + Subst₂, на фундаменті + Subst₂* й под. Семантичні відмінності між ними полягають у значенні самих прийменників, які не втрачають генетичного зв'язку з іменниками-мотиватами, та сполучувальних особливостях. Крім семантико-синтаксичних відношень причини, ці прийменники можуть експлікувати просторові та порівняльні відношення, тому у статті досліджено умови, за яких одна й та сама прийменникова одиниця виражає ті чи ті відношення.

У пропонованій статті проаналізовано лише частину адвербіальних прийменників, зокрема каузальні лексичні одиниці з семантичним відтінком підстави (підґрунтя). Подальші наукові розвідки в цьому плані передбачають ґрунтовний аналіз усього спектра адвербіальних семантико-синтаксичних відношень прийменників.

ЛІТЕРАТУРА

1. Балабан Г. Динамічні процеси у прийменниковій системі української літературної мови кінця XX – початку XXI сторіч. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2016. 324 с.
2. Балабан Г. Функціонально-семантична диференціація похідних прийменників зі значенням “підстави”/Наук. вісн. Херсонського державного ун-ту. Серія: Лінгвістика: Зб. наук. пр. Херсон: Вид-во ХДУ, 2006. Вип. III. С. 8–14.
3. Безпояско О. К., Городенська К. Г., Русанівський В. М. Граматика української мови. Морфологія: Підручник. Київ: Либідь, 1993. 336 с.
4. Вихованець І.Р. Прийменникова система української мови. Київ: Наук. думка, 1980. 286 с.
5. Вихованець І.Р., Городенська К.Г. Теоретична морфологія української мови: Академ. граматика. Київ: Пульсари, 2004. 400 с.
6. Гандзюк О. М. Адвербіальні синтаксеми української мови/Культура народів Причорномор'я. Научний журнал. № 49. Т. 1. март 2004. С. 236-240.
7. Загнітко А. П., Данилюк І. Г., Ситар Г. В., Щукіна І. А. Словник українських прийменників. Сучасна українська мова. Донецьк: ТОВ ВКФ «БАО», 2007. 416 с.
8. Колодяжний А. С. Прийменник. Матеріали до лекцій з курсу сучасної української літературної мови. Харків: Вид-во Харківського ун-ту, 1960. 165 с.
9. Межов О. Прийменники як показники синтаксичної конденсації в дериваційних процесах/Типологія та функції мовних одиниць: Науковий журнал. 2016. № 2 (6). С. 115-126.
10. Предикат у структурі речення: монографія/за ред. акад. НАПН України В. І. Кононенка. Київ; Івано-Франківськ; Варшава, 2010. 408 с.
11. Русская грамматика: в 2-х т. М.: Наука, 1980. Т. 2.: Синтаксис. 709 с.
12. Словник української мови. В 11 т. Київ: Наукова думка, 1970–1980.
13. Фенко М., Мацюк З. Семантико-синтаксична категорія причини у функційній парадигмі прислівника/Типологія та функції мовних одиниць: наук. журн./редкол.: Н. М. Костусяк (гол. ред.) та ін. ; Східноєвроп. нац. ун-т ім. Лесі Українки. Луцьк, 2014. № 1. С. 256–263.
14. Хоровець В. С. Особливості структури й семантики прийменників зі значенням причини в англійській і новогрецькій мовах/Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2014. № 10, том 2. С. 111-114.

REFERENCES

1. Balaban, Halyna. Dynamichni protsesy u pryimennykovii systemi ukrainskoi literaturnoi movy kintsia XX – pochatku XXI storich. (Dynamical Processes in the Preposition System of Modern Ukrainian Literary language). Kyiv: Vydavnychiy dim Dmytra Buraho. 2016. 324 p.
2. Balaban, Halyna. Funktsionalno-semantychna dyferentsiatsiia pokhidnykh pryimennykiv zi znachenniam “pidstavy” [Functional-semantic differentiation of derivatives of prepositions with the value of "base"/] *Scientific Bulletin of Kherson State University. Series «Linguistics»*. Kherson: Kherson State University, 2006., Vol. III. P. 8-14.
3. Bezpoyasko, Olena, and Gorodenska, Katerina, Rusanivskiy, Volodymyr. Gramatika ukrayinskoyi movi: Morfologiya. Kyiv, 1993. 336 p.
4. Vykhovanets, Ivan. Pryimennykova systema ukrainskoi movy (Preposition System of the Ukrainian Language). Kyiv: Naukova dumka, 1980. 286 p.
5. Vykhovanets, Ivan, and Horodens'ka, Kateryna. Teoretychna Morfolohiya Ukrayins'koyi Movy (Theoretical Morphology of the Ukrainian Language). Kyiv: Pul'sary, 2004. 400 p.
6. Gangzyuk, Oleksandra. Adverbialni syntaksemy ukrainskoi movy [Adverbial Syntaxes of the Ukrainian language]/ *Kultura narodov Prychornomoria*. № 49. Т. 1. March 2004. P. 236-240.
7. Zahnitko, Anatolii end Illia Danyiuk, Hanna Sytar, Inna Shchukina. Slovyk ukrainskykh pryimennykiv (Dictionary of Ukrainian Prepositions). Donetsk: TOV VKF „BAO”, 2007. 416 p.
8. Kolodiaznyi, Andrii. Pryimennyk (Preposition). Kharkiv: Vydavnytstvo Kharkivskoho derzhavnoho universytetu imeni Maksyma Horkoho, 1960. 165 p.
9. Mezhev, Oleksandr. Pryimennyky yak pokaznyky syntaksychnoi kondensatsii v deryvatsiinykh protsesakh [Prepositions as Indicators of Syntactic Condensation in Derivative Processes]/*Typolohiia ta funktsii movnykh odynyts*. 2016. № 2 (6). P. 115-126.
10. Predykat u strukturi rechennia: monohrafiia [Predicate in the Structure of the Sentence]/ za red. akad. NAPN Ukrainy V. I. Kononenka. Kyiv; Ivano-Frankivsk; Varshava, 2010. 408 p.
11. Russkaja grammatika: V 2-h tomah (Russian Grammar: In 2 volumes). Moskva: Nauka, 1980. Vol. 2. Sintaksis (Syntax). 709 p.
12. Slovyk ukrayinskoyi movy. V 11 t. (Dictionary of Ukrainian language. In 11 v). Kyiv: Naukova dumka, 1970-1980.
13. Fenko, Mariia, and Matsiuk, Zoriana. Semantyko-syntaksychna katehoriia prychyny u funktsiinii paradyhmi pryslivnyka [The semantic-syntactic Category of Cause in the Functional Paradigm of the Adverb]/*Typolohiia ta funktsii movnykh odynyts*. 2014. № 1. P. 256-263.
14. Khorovets, Vira. Osoblyvosti struktury y semantky pryimennykiv zi znachenniam prychyny v anhliiskii i novohretskii movakh [Features of Structure and Semantics of Prepositions with the Meaning of Cause in English and Modern Greek]/*Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Ser.: Filolohiia*. 2014. № 10, vol. 2. P. 111-114.

Differentiation of causative prepositions with ‘basis’ connotation

N. V. Kysla

Abstract. The article deals with the secondary prepositions that belong to the semantic group of reason with ‘basis’ connotation. The aim of this research is to analyze the prepositions that render the causative semantic connotation of ‘basis’. In order to achieve the aim the author differentiates the prepositions with causative semantic connotation of ‘basis’ among the other prepositions of reason and defines the specific features of their functioning in the language as well as the syntagmatic and paradigmatic relationships between them.

Keywords: preposition, secondary preposition, causative preposition, reason, basis.